

บทเรียนจากโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนใจ ไชยบุญเรือง¹
สุจิตรา อร่ามพงษ์พันธ์²

1. บทนำ

ในปี พ.ศ.2560 คณะศิลปศาสตร์และสาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชียได้ร่วมกันจัดโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารภายใต้โครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีสถาบันอุดมศึกษาเป็นพี่เลี้ยง สังกัดเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนที่โรงเรียนบ้านกุดกว้างประชาสรรค์ ซึ่งเป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1

โรงเรียนบ้านกุดกว้างประชาสรรค์เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ตั้งอยู่ที่ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 1-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้อำนวยการโรงเรียน คือ นายเจตน์ มงคลสวัสดิ์ และครูผู้รับผิดชอบวิชาภาษาอังกฤษประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คือนางปานนิศา ศรีโนนชัย และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ช่วยให้นักเรียนสะกดคำได้ ออกเสียงคำศัพท์นั้นๆได้ถูกต้อง ชัดเจน ใช้คำศัพท์ในประโยคได้ ด้วยหลักการนี้ นักเรียนย่อมจะมีความรู้พื้นฐานที่จะสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ นั่นก็คือ “รู้คำศัพท์ สะกดได้ ใช้เป็น สื่อสารได้”

2. สอดคล้องกับนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” การที่นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ที่ชัดเจน สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้รู้เรื่อง นักเรียนจะมีความภาคภูมิใจในตัวเอง การเรียนรู้จากบทเพลงที่มีเสียงดนตรีประกอบ นักเรียนจะรู้สึกสนุก ไม่เครียด สามารถฟังเนื้อเพลงด้วยความเข้าใจ และร้องเพลงภาษาอังกฤษได้ จะทำให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ด้วยความมั่นใจในตนเองมากขึ้น

ที่ 6 ที่เข้าร่วมโครงการนี้ จำนวน 16 คน เป็นนักเรียนชาย 10 คน และนักเรียนหญิง 6 คน

2. วัตถุประสงค์

โครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้

1. เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและการออกเสียงที่ถูกต้อง
2. พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3. รูปแบบกิจกรรม

รูปแบบกิจกรรมเป็นกิจกรรมที่

1. เสริมสร้างความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากเรื่องที่อ่านและบทเพลง ซึ่งในการเสริมสร้างความรู้นี้ ทีมวิทยากรมุ่งเน้นให้มีกิจกรรมที่จะ

4. ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ

1. ดัชนีชี้วัดความสำเร็จเชิงปริมาณ
 - 1.1 นักเรียนรู้คำศัพท์ ออกเสียงได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด
 - 1.2 นักเรียนกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษ ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด
2. ดัชนีชี้วัดความสำเร็จเชิงปริมาณ
 - 2.1 นักเรียนออกเสียงศัพท์ต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง
 - 2.2 นักเรียนมีความกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

¹ คณบดีคณะศิลปศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

² หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

5. ทฤษฎีพื้นฐานในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

ทฤษฎีในที่นี้ หมายถึง แนวคิด หลักการ และ กระบวนการวิธีการในการเรียนการสอนภาษา ซึ่งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ที่จะทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างได้ผล และที่ครูผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู่มากที่สุด ทฤษฎีที่มหาวิทยาลัยนำเสนอในงานนี้ คือ ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) ตามแนวคิดทฤษฎีการเชื่อมโยงของ Thorndike (Thorndike's Connectionism Theory) ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มมนุษยนิยม (Humanism) ทฤษฎีการเรียนรู้แบบสรคินิยม (Constructivism) และทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มผสมผสาน (Eclecticism)

1. ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) ตามแนวคิดทฤษฎีการเชื่อมโยงของ Thorndike (Thorndike's Connectionism Theory)

ทฤษฎีนี้เน้นเรื่องพฤติกรรมของผู้เรียน ทฤษฎีนี้เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเข้า (Stimulus) กับการตอบสนอง (Response) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี ถ้าผู้เรียนมีความพร้อม และได้ลองฝึกทดลองด้วยตัวเอง การฝึกหัดหรือการกระทำซ้ำบ่อยๆด้วยความเข้าใจ จะทำให้ความรู้คงทนถาวร แต่ถ้าไม่ได้ นำความรู้ที่นำไปใช้บ่อยๆอาจจะลืมได้และถ้าหากผู้เรียนได้รับผลที่เป็นที่พึงพอใจจากการเรียน ก็ย่อมจะอยากเรียนรู้ต่อไป ฉะนั้นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงหลักการที่สำคัญ คือ

- (1) การเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียน ครูต้องมีแผนการสอนที่ชัดเจน
- (2) ครูคอยดูแลพฤติกรรมของผู้เรียน และกระบวนการเรียนรู้
- (3) การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลองฝึกทดลองในการใช้ภาษาอังกฤษ
- (4) การให้ผู้เรียนฝึกรูปแบบภาษาอังกฤษซ้ำๆอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะใช้ภาษาได้แบบอัตโนมัติ และต้องให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่กำลังฝึกอย่างถ่องแท้

(5) การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำภาษาที่ฝึกแล้วไปใช้จริงๆ

(6) ความสำเร็จของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ การที่ผู้เรียนได้รับผลที่เป็นที่น่าพอใจ สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จ

2. ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มมนุษยนิยม (Humanism)

หลักการเรียนรู้ของกลุ่มมนุษยนิยมเน้นความสำคัญด้านความคิดและความรู้สึกของผู้เรียนแต่ละคน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนา ได้เต็มเต็มศักยภาพของตนเอง ทิศนา ขัมมณี (2012) สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ของทฤษฎีนี้ไว้ว่า “มนุษย์ทุกคนมีความต้องการพื้นฐานตามธรรมชาติเป็นลำดับขั้น และต้องการที่จะรู้จักตนเองและพัฒนาตนเอง หลักการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีนี้เน้นการเข้าถึงความต้องการพื้นฐานของผู้เรียน และตอบสนองความต้องการพื้นฐานนั้นอย่างเพียงพอให้อิสระภาพและเสรีภาพแก่ผู้เรียนในการเรียนรู้ มีการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ซึ่งช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ในการรู้จักตนเองตามสภาพความเป็นจริง”

Paul (2006) ได้เสนอแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศตามหลักการเรียนรู้ของกลุ่มมนุษยนิยมไว้ ดังนี้

- (1) ผู้เรียนต้องได้รับการสนับสนุนให้พัฒนาทักษะการปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น เช่น การให้ความร่วมมือ (Cooperation) ความเที่ยงธรรม (Fairness) และการคิดถึงความต้องการและความรู้สึกของผู้อื่น (Consideration for Others)
- (2) การเรียนรู้เป็นกระบวนการ ต้องใช้เวลาในการเรียนรู้นานกว่าการกระทำที่ได้ผลทันที
- (3) การให้ผู้เรียนมีอารมณ์ร่วมในการเรียนกับบทเรียน
- (4) แรงจูงใจในการเรียนมาจากภายใน ไม่ใช่มาจากรางวัลภายนอก
- (5) การเน้นการเรียนรู้จากบริบทที่เป็นธรรมชาติ มากกว่าการแยกเป็นตอนๆไม่ต่อเนื่องกัน
- (6) ครูจะเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ในชั้นเรียน ครูคอยสนับสนุนให้ผู้เรียนเรียนรู้แบบธรรมชาติ

3. ทฤษฎีการเรียนรู้แบบสรคณิยม (Constructivism)

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบสรคณิยมนี้ มีชื่อที่เรียกแตกต่างกัน เช่น ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ทฤษฎีการเรียนรู้พุทธิปัญญานิยม ทฤษฎีนิรมิตนิยม หรือ ทฤษฎีการสร้างความรู้นิยม แต่ในงานนี้จะใช้ตามที่ราชบัณฑิตยสถานได้บัญญัติไว้ในปี พ.ศ. 2551 คือ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบสรคณิยม ราชบัณฑิตยสถาน ให้ความหมายของทฤษฎีการเรียนรู้แบบสรคณิยมว่าเป็น

ทฤษฎีการสร้างความรู้ว่าด้วยผู้เรียนสามารถสร้างสรคคความรู้ขึ้นได้เองการเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสติปัญญาของบุคคลในการสร้างความรู้และความหมายของสิ่งต่างๆ ที่ตนได้รับผ่านกระบวนการซึมซับ (Assimilation) คือ การนำข้อมูลหรือความรู้ใหม่ที่รับไปเชื่อมโยงอย่างกลมกลืนกับโครงสร้างความรู้ที่ตนมีอยู่ และการปรับกระบวนการการรู้คิด (Accommodation) คือการคิดค้นหาวิธีการต่างๆ มาใช้ในการสร้างความเข้าใจจนเกิดเป็นความรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง ดังนั้น การเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการภายในที่แต่ละบุคคลต้องเป็นผู้สร้างด้วยตนเอง และสามารถทำได้ยิ่งหากได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากที่อื่น

Paul (2006) กล่าวว่าหลักการที่สำคัญในการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบสรคณิยม ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ คือ ครูผู้สอนต้องตระหนักว่า

(1) ผู้เรียนแต่ละคนเป็นเหมือนนักสำรวจที่มีความกระตือรือร้น (Active Explorer) ที่ต้องการจะสร้างรูปแบบภาษาอังกฤษที่ถูกต้องเหมาะสมกับตนเองว่าเป็นอย่างไ

(2) ผู้เรียนจะพยายามอธิบายความหมายของคำศัพท์และรูปแบบใหม่ๆ ของภาษาอังกฤษที่ตนประสบมา ความรู้และความเชื่อของผู้เรียนแต่ละคนแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมและสิ่งที่ผู้เรียนได้พบเห็นมา

(3) ผู้เรียนจะใช้ข้อมูลที่ได้อามาใหม่กับความรู้ที่มีอยู่แล้วมาช่วยในการตัดสินใจที่จะนำไปในทิศทางที่มีความหมายต่อตัวเอง และเลี้ยงที่จะไปในทิศทางที่จะไปสู่ความล้มเหลว

(4) ถ้าผู้เรียนมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับข้อมูลใหม่ที่ได้อามา ก็มีโอกาที่จะได้เรียนรู้อย่างลึกซึ้ง และจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้

(5) ผู้เรียนมีศักยภาพที่จะเรียนรู้ได้เกินระดับความสามารถของตนเอง ถ้าผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นหรือเพื่อนที่มีความรู้มากกว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนไปสู่ระดับที่สูงขึ้น

(6) การที่ผู้เรียนตั้งใจและพยายามที่จะสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

4. ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มผสมผสาน (Eclecticism)

หลักการเรียนรู้ของกลุ่มผสมผสานนี้ ไม่ได้ยึดถือทฤษฎีหรือแนวคิดอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นหลัก แต่จะนำเอาหลักการหรือแนวคิดที่ตีๆ ที่เหมาะสมจากทฤษฎีต่างๆ มาใช้เพื่อการสร้างความเข้าใจ โดยเฉพาะในทางด้านการเรียนการสอน

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ตามแนวคิดของ Paul (2006) มีหลักการที่สำคัญ คือ

(1) ครูต้องเน้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการที่จะต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

(2) ครูจะต้องรู้ทฤษฎีการเรียนรู้ต่างๆ และสามารถนำทฤษฎีเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้ นำเอาสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับผู้เรียน ครูต้องหาเทคนิควิธีการต่างๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้มากที่สุด

(3) ในชั้นเรียน ครูจะต้องพยายามสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกอึดอัดที่จะพูดภาษาอังกฤษ ครูต้องให้กำลังใจผู้เรียนในการลองผิดลองถูก ได้กล่าวคือ ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดได้ จะได้เรียนรู้จากข้อผิดพลาดนั้นๆ

(4) การเรียนรู้แบบครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher – Centered Methods) ตามแนวทางของกลุ่มพฤติกรรมนิยม สามารถนำมาใช้ได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากผู้เรียนมีเวลาจำกัดในการเรียน หรือถ้าหากครูต้องสอนให้ครบตามเนื้อหาในหลักสูตรในเวลาอันจำกัด

(5) การเรียนภาษาอังกฤษที่มีสิ่งแวดล้อม การเรียนรู้เป็นแบบภาษาต่างประเทศ วิธีการที่มีประสิทธิภาพ คือ การสอนหลักสูตรแกนกลาง (Core Syllabus) แบบตามลำดับขั้นตอนที่ต่อเนื่องกัน (Step-by-Step Sequence)

(6) หลักการสอนแบบ Step-by-Step จะช่วยให้ผู้เรียนสร้างความเข้าใจภาษาอังกฤษเป็นขั้นเป็นตอนไป จะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเอง (Confidence) นอกจากนี้ ผู้เรียนจะได้เห็นความสัมพันธ์ ความเชื่อมโยงของภาษา จะได้มีประสบการณ์และนำไปใช้ในการเดาความหมายของคำศัพท์ได้ หรือใช้รูปแบบของภาษาที่เรียนใหม่ได้

(7) การจัดการเรียนการสอนแบบ Cooperative Learning ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาจากเพื่อนคนอื่น ๆ และได้ฝึกทักษะทางสังคม (Social Skills) ด้วยเมื่อผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม

(8) การให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะซ้ำๆกัน ต่อเนื่องกัน จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษานั้น ๆ เช่น การพัฒนาทักษะการฟัง ครูสามารถให้คำแนะนำให้ผู้เรียนฟังภาษาอังกฤษจากสื่อต่างๆให้บ่อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ ถ้าต้องการฝึกทักษะการพูด ก็ต้องกล้าที่จะพูด พูด และพูดภาษาอังกฤษ ไม่ต้องกลัวที่จะพูดผิด

(9) การที่ผู้เรียนสามารถอ่านและเขียนภาษาอังกฤษได้ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ดี

(10) สิ่งแวดล้อมสำหรับการเรียนรู้ (Learning Environment) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ สิ่งแวดล้อมในที่นี้หมายถึง การจัดห้องเรียน วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียน การสอน แหล่งเรียนรู้ ตำราเรียน ใบงานสำหรับทักษะต่างๆ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน หนังสือแบบฝึกหัด หนังสือสำหรับอ่านประกอบรายวิชาต่างๆ คอมพิวเตอร์ และพื้นที่สำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเอง

6. การดำเนินการ

การดำเนินการโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีขั้นตอนเพื่อการดำเนินงาน ดังนี้

ขั้นเตรียมเอกสาร

ทีมวิทยากรพบกับครูผู้รับผิดชอบวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อสอบถามเกี่ยวกับพื้นฐานด้านภาษาของนักเรียน และคณะศิลปศาสตร์ เป็นผู้คัดเลือกเรื่องที่จะเป็นบทเรียนและบทเพลงเพื่อใช้ในโครงการนี้

เอกสารสำหรับเป็นบทเรียนคณะศิลปศาสตร์เลือกเรื่องที่น่าสนใจสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เป็นเรื่องที่มีเนื้อหาหลากหลาย เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ใช้ในเนื้อหาสาระต่าง ๆ ในธรรมชาติรอบ ๆ ตัว ดังนี้

- (1) Do Not Disturb
- (2) A Living Teddy Bear
- (3) Sea Arrows
- (4) Falling
- (5) Cleanup Time
- (6) Lots of Legs
- (7) Animal Tales

เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้นักเรียน ตามหลักการเรียนการสอนที่ดี ครูหรือผู้สอนจะต้องมีแผนการสอนที่ชัดเจน ดังนั้นในการเตรียมการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารครั้งนี้ ได้มีการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนโดยการเขียนข้อความในการเกริ่นนำทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย พอสรุปได้ ดังนี้

ยกตัวอย่าง : To Students

To be able to communicate well in English, you have to

1. learn a lot of vocabularies or words,
2. know how to use them, and
3. dare to speak etc.

ในการนำเสนอบทเรียน แต่ละเรื่องมีลำดับการนำเสนอ คือ

(1) Words เป็นคำศัพท์จากแต่ละเรื่อง เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจเรื่องอย่างแท้จริง จึงเสนอคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากเรื่อง เรียงลำดับตามตัวอักษร A – Z คู่กับความหมายเป็นภาษาไทย

(2) แบบฝึกหัดที่หลากหลายเกี่ยวกับเรื่องที่น่าสนใจ ข้อเท็จจริง (Science Facts) ความสนุก

กับคำศัพท์ (Word Fun) และการพูด (Speaking) ของยกตัวอย่าง
บางตอนต่อไปนี้

ดั่งเช่น Falling Stars

Words

- adult สัตว์ที่โตเต็มที่ ผู้ใหญ่
as much as มากเท่า
atmosphere บรรยากาศ
burn up ไหม้จนหมด
by โดย
called เรียกว่า
catch จับ
completely อย่างสมบูรณ์
each แต่ละ
earth โลก พื้นดิน
โดยสิ้นเชิง
elephant ช้าง
impossible เป็นไปไม่ได้
fall ตก หล่น
falling ที่กำลังตก

Falling Stars

There's a song that says, "Catch a falling star and put it in your pocket" As impossible as it seems, it can be done!

Falling stars are really meteors. Meteors are objects that fall through space toward the earth. As they speed through the earth's atmosphere, they burn. In the night sky meteors look like streaks of light.

Science Facts

Write O if the statement is an opinion. Write F if the statement is a fact.

- _____ 1. Falling stars are called meteors.
_____ 2. It's good luck to see a falling star.
_____ 3. Meteors fall through space.

_____ 4. Speeding meteors burn in the earth's atmosphere.

Speaking

A: Have you ever seen meteors?

B: Yes, I have.

A: What do they look like?

B: They look like streaks of light.

A: Are they beautiful?

B: I think they are. What do you think?

A: I think they are beautiful, too.

ในส่วนของบริษัทเพลง เน้นบทเพลงสนุกสนาน
สำหรับเด็ก ซึ่งเป็นบทเพลงที่เป็นที่นิยมมากทั่วโลก ดังนี้

- (1) Finger Family
- (2) Ten Little Indian Boys
- (3) Head, Shoulders, Knees and Toes
- (4) Rain
- (5) Itsy Bitsy Spider
- (6) Old MacDonald Had a Farm
- (7) Mary Had a Little Lamb

โดยการเตรียมการนำเสนอตั้งในตัวอย่าง

Finger Family

Words

- Fingers นิ้วมือ
Family ครอบครัว
thumb หัวแม่มือ
daddy พ่อ
forefinger นิ้วชี้
mommy แม่
middle finger นิ้วกลาง
brother พี่ชาย น้องชาย
ring finger นิ้วนาง
sister พี่สาว น้องสาว
little finger, pinkie, pinky นิ้วก้อย
baby น้องคนเล็ก

Sentences

Where are you? ท่าน (คุณ เธอ) อยู่ที่ไหน

Here I am. ฉันอยู่ที่นี่
How do you do? ใช้ในการทักทาย
Daddy finger, daddy finger, where are you?
Here I am, here I am. How do you do?
Mommy finger, Mommy finger, where are you?
Here I am, here I am. How do you do?
Brother finger, Brother finger, where are you?
Here I am, here I am. How do you do?
Sister finger, Sister finger, where are you?
Here I am, here I am. How do you do?
Baby finger, Baby finger, where are you?
Here I am, here I am. How do you do?

เมื่อเตรียมเรื่อง บทเพลง และแบบฝึกหัดต่าง ๆ แล้ว คณะศิลปศาสตร์ ได้ออกข้อสอบสำหรับ Pretest ซึ่ง จะทำการทดสอบก่อนการฝึกอบรม และ Posttest เพื่อใช้เป็นคะแนนส่วนหนึ่งสำหรับวิเคราะห์การพัฒนาการเรียนรู้ การใช้คำศัพท์ของนักเรียน โดยการเลือกคำศัพท์จากเรื่อง และบทเพลงที่มีการใช้บ่อยๆซ้ำๆกันหลายครั้ง จำนวน 50 คำ มาให้นักเรียนเลือกเติมในประโยค ซึ่งเป็นประโยคที่เขียนขึ้นใหม่ ไม่ใช่ประโยคจากเนื้อเรื่องหรือบทเพลง

1. ขั้นเตรียมการฝึก

เมื่อคณะศิลปศาสตร์เตรียมเอกสาร รวบรวมเอกสารเสร็จแล้ว ได้ประชุมทีมวิทยากรและผู้ช่วย เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึกเพื่อทำความเข้าใจเรื่องต่างๆและกระบวนการฝึกเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ทีมวิทยากรนั้นประกอบด้วยคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ 4 คน และคณาจารย์จากสาขาวิชาการ จัดการธุรกิจระหว่างประเทศ 2 คน

ทีมผู้ช่วยประกอบด้วยบุคลากรฝ่าย สนับสนุนของคณะศิลปศาสตร์ 2 คน นักศึกษาสาขาวิชา ภาษาอังกฤษ 3 คน (เป็นนักศึกษาไทย 2 คน และนักศึกษา ชาวญี่ปุ่น 1 คน) นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาสาขาวิชาการ บริหารธุรกิจจากประเทศเมียนมา 1 คน และนักศึกษา แลกเปลี่ยนชาวญี่ปุ่นอีก 1 คน

ในการออกไปฝึกให้นักเรียนแต่ละครั้ง วิทยากรหลัก คือ คณบดีคณะศิลปศาสตร์จะไปทุกครั้ง ส่วนคนอื่นๆในทีมและผู้ช่วยจะมีตาราง หมุนเวียนกันไป อย่างน้อยอีกครั้งละ 4 คน

2. ขั้นฝึก

ระยะเวลาในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนา ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารครั้งนี้ระหว่างวันศุกร์ที่ 26 พฤษภาคม - ศุกร์ที่ 26 สิงหาคม 2560 รวม 28 ชั่วโมง มีการฝึกทุกวันศุกร์ ครั้งละ 2 ชั่วโมง แบ่งเป็นการฝึกจาก เรื่อง ครั้งละ 1 ½ ชั่วโมง และการร้องเพลง 30 นาที

ในการฝึกเพื่อพัฒนาทักษะเพื่อพัฒนา ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารครั้งนี้ วิทยากร ประยุกต์ใช้หลักการเรียนรู้กลุ่มผสมผสานและการเน้น ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student Centered Methods) เป็นหลัก ดังนี้

1) การเน้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญ ของภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกยุคปัจจุบัน การมี ความรู้ภาษาอังกฤษดี จะช่วยสร้างโอกาสในการเรียนรู้ นอก ห้องเรียนมากขึ้น มีโอกาสในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในสิ่ง ที่นักเรียนสนใจได้มากขึ้นในอนาคต เมื่อต้องทำงานทำ โอกาส ที่จะได้งาน ย่อมจะมีมากขึ้นถ้ามีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับ ที่ใช้ในการสื่อสารได้ดี

2) การที่จะสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ได้ดี ต้องย้ำให้นักเรียนตระหนักว่า นักเรียนต้องรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่หลากหลาย สะกดคำภาษาอังกฤษต่างๆนั้นได้ ถูกต้อง ออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนว่าถ้าเป็นคำสองพยางค์ขึ้นไปจะต้องลงเสียงหนัก (Primary Stress) ที่พยางค์ไหน ฉะนั้น

ในการสอนคำศัพท์ของแต่ละเรื่อง แต่ละบทเพลง วิทยากร
ดำเนินการ ดังนี้

- (1) ออกเสียงให้นักเรียนฟัง
- (2) ให้นักเรียนออกเสียงตาม
ถ้าเป็นคำตั้งแต่สองพยางค์ขึ้นไป หรือคำที่ออกเสียงค่อนข้าง
ยาก จะต้องให้ออกเสียงซ้ำหลายครั้ง
- (3) ให้นักเรียนศึกษาการสะกด
คำศัพท์และความหมาย
- (4) ให้นักเรียนดูตัวอย่างการใช้
คำต่างๆจากประโยคในเรื่องและบทเพลง
- (5) ให้นักเรียนอ่านออกเสียง
ประโยคที่มีคำศัพท์ต่างๆ

(6) บางครั้ง วิทยากรจะใช้
คำถามที่ให้นักเรียนเตรียมฝึกพูดกับเพื่อนๆถามเช่น How
do you spell? What does it mean? How do you
use it in a sentence? บางครั้งก็ให้นักเรียนที่กล้า
แสดงออก ถามคำถามเหล่านี้ ให้เพื่อนๆช่วยกันตอบ

การสอนเป็นขั้นเป็นตอนแบบนี้จะช่วย
เสริมสร้างให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเอง จะช่วยใ้
นักเรียนเห็นความสัมพันธ์ความเชื่อมโยงของการใช้ภาษา
และที่สำคัญคือ ต้องย้ำกับนักเรียนว่า การออกเสียงผิด การ
สะกดผิด หรือข้อผิดพลาดอื่นๆไม่ใช่เรื่องที่จะต้องอับอาย
เราสามารถเรียนรู้จากข้อผิดพลาดต่าง ๆ ได้ และนักเรียน
จะต้องไม่ล้อเลียนคนที่มีข้อผิดพลาด ต้องช่วยกันแก้ไข

3) การใช้ Cooperative Learning
โดยการแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ในครั้งนี้มีนักเรียน 16 คน
ก็แบ่งเป็น 4 กลุ่มๆละ 4 คน โดยให้นักเรียนอยู่ในกลุ่มเดิม
ตลอดช่วงเวลาที่มีการฝึกอบรม และเพื่อเป็นการเสริมสร้าง
บรรยากาศในการเรียนที่ไม่ให้เคร่งเครียด ให้มีความเป็น
กันเอง มีผู้ที่คอยให้คำปรึกษา เมื่อมีปัญหาจึงจัดให้มีทีม
วิทยากรหรือผู้ช่วยประจำกลุ่ม ๆ ละอย่างน้อย 1 คน คอย
ช่วยนักเรียนฝึกในแต่ละกลุ่ม หรือเป็นที่ปรึกษาเมื่อต้องทำ
แบบฝึกหัด และคอยกำกับดูแลให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มทุก
คนได้มีการฝึกออกเสียง ได้ฝึกพูดทุกคน และคอยแนะนำใ้
นักเรียนในกลุ่มช่วยกัน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้จาก
เพื่อน ๆ ด้วย

4) เมื่อมีบทสนทนา ทีมวิทยากรจะ
พูดให้นักเรียนฟังก่อน ให้นักเรียนฝึกพูดตาม ถ้าเป็นประโยค
ยาว จะบอกให้นักเรียนรู้ว่าควรแบ่งวรรคตอนในการพูด
อย่างไร ให้นักเรียนทำเครื่องหมายไว้ว่าจะหยุด เว้นวรรคได้
ตรงไหน เช่น ถ้ามี เครื่องหมาย, (comma) หยุดได้ (แต่ไม่
นาน) หลัง . (period/full stop) หยุดได้นานกว่า (แต่ไม่
นานมาก) หรือถ้าไม่มีเครื่องหมายอะไร ถ้าจะหยุดให้หยุด
ตรงคำหลัก ไม่ใช่หยุดตรงคำขยาย หรือให้หยุดได้เมื่อจบ
วรรคตอนหนึ่ง เช่น ในประโยคต่อไปนี้ ให้หยุดเว้นวรรคได้
ตามเส้นที่ขีดให้

They look like streaks of light/ as
they fall through space/toward the earth.

These never make it to earth/
because they burn up completely.

อนึ่ง ในการออกเสียง ในการพูด เพื่อให้ฟังดู
เป็นธรรมชาติ วิทยากรแนะนำให้นักเรียนเชื่อมเสียงคำพูด
ในประโยคด้วย คือ การเชื่อมเสียงท้ายของคำหน้ากับเสียง
ของคำต่อไปที่ขึ้นต้นด้วยเสียงสระเข้าด้วยกัน เช่น Where
are you? คำว่า Where กับ are เชื่อมเสียงท้ายของ
Where คือ /r/กับ are ด้วยกันเป็น Where are (แวร่า)
Here I am. เชื่อม Here กับ I เป็น Here I (เฮียไร)

Keeping clean is important to safe
flying. เชื่อม clean กับ is เป็น clean is (คลีนิช)

(คำอธิบายเพื่อให้นักเรียน เข้าใจได้ง่าย
สำหรับคำที่ขึ้นต้นด้วยเสียงสระ คือ คำที่ขึ้นต้นด้วยเสียง
“อ.อ่าง”)

5) การให้นักเรียนเรียนคำศัพท์จาก
การอ่าน จากบทเพลง จากการเขียนเพิ่มเติม การเติมคำใ้
เป็นประโยค จะช่วยเสริมให้นักเรียนใช้ภาษาในการพูด
สื่อสารได้

6) เมื่อนักเรียนออกเสียง อ่าน พูด
เขียนเดิมความได้ดี นักเรียนจะได้รับคำชมจากวิทยากร หรือ
ได้รับการปรบมือเป็นรางวัล เป็นการสร้างความภาคภูมิใจ
ใ้กับนักเรียน ในการอบรมทีม วิทยากรจะถือว่าเป็น
facilitators คอยดูแลใ้ความสะดวกใ้การฝึกอบรม
เป็นไปด้วยดี รวมทั้งต้องคอยดูด้วยว่าต้องให้นักเรียนทุกคน
ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ

7) ในการร้องเพลง หนึ่งในทีมวิทยากรซึ่งเป็นอาจารย์ในคณะศิลปศาสตร์สามารถเล่นดนตรีได้ จะเล่นดนตรี นำนักเรียนร้องเพลง ให้โอกาสนักเรียนที่ชอบร้องเพลงได้ร้องเพลงให้เพื่อน ๆ ฟัง และนำเพื่อน ๆ ร้องเพลงด้วยกัน เป็นการสร้างความเป็นผู้นำ การทำงานร่วมกัน และความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นบรรยากาศที่ผ่อนคลาย สนุกสนาน

8) กิจกรรมเสริมอื่น ๆ วิทยากรจะจัดให้ตามความเหมาะสมกับเวลาที่เหลือของแต่ละคาบของการฝึกอบรม เพื่อให้ให้นักเรียนได้ทำงานกลุ่ม ช่วยกันคิดใช้คำศัพท์ที่เรียนไปหรือที่เคยเรียนมาแล้ว กลุ่มไหนทำเสร็จก่อน หรือได้คำมากกว่า จะได้รับคำชมและการปรบมือเป็นรางวัล ตัวอย่างกิจกรรมเสริมต่างๆ เช่น

8.1 กิจกรรมหา Homophones (คำพ้องเสียง) โดยทางวิทยากรให้คำมา แล้วให้นักเรียนหาคำที่ออกเสียงเหมือนกัน ต่อไปก็ให้นักเรียนช่วยกันคิดหาเอง เช่น sea – sea, by – bye/buy, two – to ...

8.2 กิจกรรม Anagrams (การเรียงตัวอักษรในคำที่ให้มาเป็นคำใหม่ โดยใช้ทุกตัวอักษรในคำ) วิทยากรให้คำมา ให้นักเรียนเรียงเป็นคำใหม่ (วิทยากรจะหาคำที่นักเรียนสามารถเรียงเป็นคำตามที่เพิ่งได้เรียนไป) เช่น saw (นักเรียนเรียงใหม่เป็น was) quite (นักเรียนเรียงใหม่เป็น quiet) dear (นักเรียนเรียงใหม่เป็น read)

8.3 กิจกรรมหาคำใน Word Puzzle วิทยากรจะทำปริศนาอักษรที่นักเรียนสามารถหาคำที่เรียนไปแล้วในนั้นได้ เช่น ให้หา Animal Words in the Puzzle

8.4 กิจกรรม Word Forming การสร้างคำจากตัวอักษรที่ให้นักเรียนช่วยกันเสนอทั้งพยัญชนะและสระ วิทยากรจะกำหนดให้ เช่น ให้เสนอพยัญชนะได้ 6 ตัว ให้เสนอสระได้ 4 ตัว (เขียนไว้บนกระดาน) แล้วให้แต่ละกลุ่มสร้างคำจากพยัญชนะและสระ โดยช่วยกันกำหนดว่าในแต่ละคำให้มีอย่างน้อยกี่ตัวอักษร วิทยากรกำหนดเวลาให้ เช่น ให้เวลา 10 นาที เมื่อหมดเวลาให้แต่ละกลุ่มเขียนคำที่สร้างได้บนกระดาน กลุ่มไหนสร้างคำได้มากที่สุด กลุ่มนั้นเป็นผู้ชนะ (จะนับจากคำที่สะกดถูกและมีความหมาย)

8.9 ในระหว่างการอบรมประมาณสัปดาห์ที่ 8 ทีมวิทยากรและผู้ช่วยจะประชุมร่วมกันเพื่อประเมินการอบรม ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น จะได้ช่วยกันหาทางแก้ไข

8.10 ในสัปดาห์สุดท้าย มีการ posttest และให้นักเรียนประเมินผลการฝึกอบรม

7. ผลการดำเนินงาน

1. นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง (90%) ที่มีออกเสียงผิดพลาดบ้าง จะได้รับคำแนะนำให้ออกเสียงให้ถูกต้องทันที

2. นักเรียนกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษ (90%) มีเพียงส่วนน้อยที่ต้องกระตุ้นให้พูด แต่ก็กล้าพูดในที่สุด

3. นักเรียนได้เรียนรู้การใช้คำศัพท์มากขึ้น จะเห็นได้ชัดเจนจากความแตกต่างของคะแนน pretest และคะแนน posttest (คะแนนเต็ม 50 คะแนน เวลาสอบ 1 ชั่วโมง) จากคะแนน pretest คะแนนสูงสุด = 10 คะแนนต่ำสุด = 1 (คะแนนเฉลี่ย = 5.37) และจากคะแนน posttest คะแนนสูงสุด = 49 คะแนนต่ำสุด = 46 (คะแนนเฉลี่ย = 48.25) ความแตกต่างของคะแนนโดยเฉลี่ย = 42.88

ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

1. นักเรียนได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมโครงการในระดับดีมาก

2. ความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการในระดับดี

3. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง ในระดับดีมาก

นอกจากนี้ นักเรียนมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติม คือ

1. นักเรียนต้องการให้จัดโครงการฯ ทุกปี
2. นักเรียนประทับใจผู้สอนในเรื่องของการออกเสียงและสนทนา
3. นักเรียนประทับใจความทุ่มเทของวิทยากรและคณะ

8. การอภิปรายผลการดำเนินงาน

การฝึกอบรมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งนี้ ชี้ให้เห็นได้ชัดเจนว่านักเรียนมีความสามารถที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัว ถ้าผู้สอนสามารถดึงเอาความสามารถนั้นออกมาได้ นักเรียนมีโอกาที่จะเรียนรู้การใช้ภาษาต่างประเทศได้ตามหลักการที่ได้กล่าวไว้ การที่นักเรียนจะสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศได้ นักเรียนจะต้อง “รู้คำศัพท์ สกอตได้ ใช้เป็น สื่อสารได้” แม้ว่าจะมีปัญหาบ้างในเบื้องต้น เช่น นักเรียนมีพื้นฐานที่ยังไม่ตึ๊งก ยังอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ขาดสมาธิในการเรียน ไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษเพราะกลัวออกเสียงผิด ไม่มีความมั่นใจในการพูด ไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ แต่การที่มหาวิทยาลัยและผู้ช่วยเอาใจใส่แก่นักเรียนกันอย่างจริงจัง ประกอบกับในทีมมีผู้ช่วยชาวต่างชาติด้วย นักเรียนรู้สึกตื่นเต้น เริ่มกล้าที่จะใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ และวิทยากรหลักหาวิธีการต่างๆดังกล่าวมาแล้วในวิธีการดำเนินงานนั้นช่วยในการแก้ปัญหาต่างๆ ทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ฉะนั้นในการพัฒนาทักษะทางภาษาจะต้องอาศัยทั้งตัวผู้สอนและผู้เรียนเป็นหลัก และจะต้องมีการฝึกอย่างต่อเนื่อง

9. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเหล่านี้เป็นข้อเสนอแนะที่ผู้สอนภาษาต่าง ๆ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหการสอนได้

1. ผู้สอนจะต้องมีพื้นฐานความรู้ทางภาษาดี โดยเฉพาะการออกเสียงคำศัพท์ การออกเสียงหนักเบาจะต้องถูกต้องชัดเจน และมีทักษะทางภาษาทุกด้าน
2. ผู้สอนจะต้องมีแผนการสอนที่ชัดเจน (แต่สามารถยืดหยุ่นได้)
3. ผู้สอนจะต้องรู้จักนักเรียน รู้ปัญหาของนักเรียน จะได้หาวิธีการแก้ปัญหาเพื่อช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้
4. ผู้สอนจะต้องรู้หลักแนวคิด ทฤษฎีการสอนขั้นพื้นฐานที่หลากหลาย จะได้นำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนของตน

10. เอกสารอ้างอิง

1. ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม. (2556). ค้น เมื่อ 16 กุมภาพันธ์ 2556, จาก www.gotoknow.org/posts.
2. ทิศนา แชมมณี. (2012). **ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มมนุษยนิยม**. (Humanism). ค้นเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2556, จาก <http://tianny/zakiju.blogspot.com/2012/07/3-humanism.htm/>
3. ราชบัณฑิตยสถาน. (2551). **ทฤษฎีการเรียนรู้แบบสรคนิยม**. (Constructivism). ค้นเมื่อ 16 กุมภาพันธ์ 2556, จาก <http://becreatively.com>
4. D'Apice, Rita, & Sapienza, Marilyn. (1977). “Falling Stars” and “Cleanup Time” in Raccoons, Radar, Redwoods And More Science Reading Stories. Ohio: Weekly Reader, pp. 16-17.
5. Larsen–Freeman, Diane, and Anderson, Marti. (2011). **Teahniques & Principles in Language Teaching**. 3rd ed. Oxford: Oxford University Press.
6. Paul, David. (2006). **Teaching English to Children in Asia**. Hong Kong: Pears Education Asia Limited.